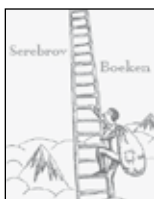

*Verhalen over het geestelijke Pad
van de
alchemistische Meester G
en zijn leerlingen*

Konstantin Serebrov

Serebrov Boeken Publishing
Den Haag, 2015

Nederlandse vertaling uit het Russisch van het boek 'Путь неопита в герметической Школе' door Konstantin Serebrov, Moskou, 2004
3e druk, 2015

ISBN 978-90-77820-35-3

Vertalers: Maria Toonen en Gouri Gozalov

Redacteur: Maria Toonen

Illustraties: Elena Obodova

Afbeelding op de kaft: 'Het Schip der Dwazen' door Elena Obodova

Ontwerp: Gouri Gozalov en Maria Toonen

© Uitgever Serebrov Boeken, Den Haag, 2015

Tel.: +31 (0) 70 352 15 65

E-mail: info@serebrovboeken.nl

Website: www.serebrovboeken.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord van de vertalers	6
Voorwoord van de auteur.....	7
Hoofdstuk 1. Het alchemistische vuur	8
1.1 Wat betekent ‘slapende mensheid’	10
1.2 Schooltemperatuur is het belangrijkste middel tot innerlijke transformatie	11
1.3 Werken met het negatieve.....	12
1.4. Hoe onderscheiden we bewust, verticaal lijden van onbewust, horizontaal lijden.....	13
1.5. De temperatuur van de Straal van de School is de manifestatie van het mystieke, hemelse vuur.....	17
1.6. Twee oefeningen voor de transformatie van negatieve gevoelens.....	19
1.7. De temperatuur van de School verhoogt de wrijving tussen de verschillende zelden van de leerling	21
1.8. Wat is een astrale chip	24
1.9. Het smelten van de ruwe zelden van de leerling op het Pad	24
1.10. Men moet het werken aan zichzelf niet op de schouders van de Meester afwentelen	26
1.11. De gevolgen van de boze reactie van de student op de correctie van de Meester	27
Hoofdstuk 2. Hoe wij het Pad begrijpen.....	29
2.1. Een psychologisch toernooi op het thema ‘Hoe studenten van de School op het Pad vorderen’	30
2.2. Wat is zelfobservatie.....	37
2.3. Verschillende soorten fijne energie van de leerling die het Pad volgt.....	40
2.4. Het waarnemen van invloeden uit de hogere werelden.....	41
2.5. Wat betekent Schooltemperatuur?.....	46
2.6. De betekenis van de correcties van de Meester	49
2.7. De voorwaarden van het ontvangen van inwijding.....	50
2.8. Ervaringen van hogere invloeden	53
2.9. Ontmoetingen met duistere invloeden	57
2.10. Contact met hogere inspiratie.....	62
2.11. Hoe de kundabuffer en de stoorzender verschenen	64

2.12. De noodzaak van inwijding	70
Hoofdstuk 3. Parabelen op het Schip der Dwazen	72
3.1. Variaties van kundabuffer en stoorzender	75
3.2. De Magual uit Liepaya	83
Hoofdstuk 4. Een dieper begrip van het werken aan zichzelf ..	86
4.1. Oefeningen voor het wissen van de persoonlijke geschiedenis	90
4.2. Het dichtmaken van de gaten in de energetische cocon ..	93
4.3. Hoe ontstaan de gaten in de energetische cocon	97
4.4. De noodzaak van het doorstaan van extreme leersituaties	102
4.5. Werken aan chips op het Schip der Dwazen	105
4.6. Het reinigen van karma met behulp van reconsideration	108
4.7. De gaten in de etherische cocon zijn een bron van negatieve emoties	111
Hoofdstuk 5. Gastvrijheid of de kunst anderen te vergasten op je overgare koekjes	118
5.1. Wat te doen met fijne energie	120
5.2. De mesalliance	121
5.3. Lichte en duistere invloeden uit de hogere werelden...	123
Epiloog door de Meester G.....	126

LIJST VAN DE ILLUSTRATIES

Illustratie 1.	<i>Onbewust, mechanisch, horizontaal</i> lijden.....	14
Illustratie 2.	<i>Bewust, verticaal</i> lijden	15
Illustratie 3.	De transformatie van negatieve gevoelens.....	19
Illustratie 4.	De grote hoeveelheid <i>zelden</i> in de mens.....	21
Illustratie 5.	De <i>kundabuffer</i>	65
Illustratie 6.	De <i>stoorzender</i>	67
Illustratie 7.	Een 'modificatie' van de <i>stoorzender</i>	75
Illustratie 8.	Wissen van het <i>persoonlijke geschiedenis</i>	91
Illustratie 9.	<i>Energetische draden</i> van de <i>cocon</i>	93
Illustratie 10.	De <i>gaten</i> in de <i>energetische cocon</i>	94
Illustratie 11.	Een <i>cocon</i> zonder <i>gaten</i>	95
Illustratie 12.	De energiestroom bij de gewone mens	97
Illustratie 13.	De energiestroom bij een adept.....	98
Illustratie 14.	De strijd met de <i>chips</i>	105
Illustratie 15.	Een leerling en zijn vrouw.....	119
Illustratie 16.	Een vrouwelijke adept	123
Illustratie 17.	Een onervaren leerlinge.....	123

VOORWOORD VAN DE VERTALERS

Konstantin Serebrov heeft gedurende vele jaren intensief de leer en vooral de methoden van enkele oude, geestelijke tradities en scholen bestudeerd. In dit boek is de voor hem kenmerkende geest van kosmisch, universeel streven te vinden in, bijvoorbeeld, de manier waarop bekende mystieke leringen, zoals die van Gurdjieff en Castaneda, benaderd en besproken worden. In zijn twee voorgaande boeken 'Tao technieken' en 'Praktische Alchemie' beschreef Serebrov op dezelfde originele en eenvoudige manier de Taoïstische en Europese alchemistische tradities. In het onderhavige boek wordt openlijk gesproken over de specifieke problemen die ondervonden worden door degenen die het Pad van innerlijke ontwikkeling volgen en over de traditionele methoden om deze problemen op te lossen.

Serebrov's uitgangspunt is de viervoudige samenstelling van de mens, tw. *essentie*, persoonlijkheid, energetisch oftewel etherisch lichaam en fysiek lichaam. Het doel van de verschillende leringen is de ontwikkeling van deze vier delen van de mens.

Zo is de leer van Castaneda voornamelijk gericht op de ontwikkeling van het energetisch en het fysieke lichaam en de leer van Gurdjieff op de ontwikkeling van de diepere persoonlijkheid, met de nadruk op een correcte manier van denken over geestelijke onderwerpen.

De geestelijke zoeker wordt in staat gesteld een keuze te maken uit de specifieke oefeningen die gegeven worden, die hem of haar verder kunnen helpen op het geestelijke Pad en hem of haar kunnen behoeden voor het afdwalen op zijpaden en doodlopende paden. Voor de meer contemplatief ingestelde lezer(es) bevat dit boek vele ideeën, die een brede, kosmische visie op de geestelijke tradities van de Aarde bieden. Het boek is geschreven in de vorm van een bijeenkomst van studenten en leraren en geeft hun interactie weer.

Den Haag, juni 2005

Maria Toonen en Gouri Gozalov

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Dit boek biedt een inzicht in het Pad van innerlijke ontwikkeling, dat tot de alchemistische traditie behoort. Er worden ideeën over het Pad beschreven en praktische aanwijzingen gegeven die men relatief eenvoudig kan toepassen. Zij bieden een interessante mogelijkheid om zich in leersituaties te oriënteren en te begrijpen wat er in de volgers van het geestelijke Pad plaatsvindt. Na bestudering van dit boek zal de serieuze student(e) meer inzicht verkregen hebben in *zelfobservatie*, in *zelfherinnering*, dat hij zich op het Pad bevindt, en hij zal zich meer bewust worden van de lokroep van schone verleidingen die hem van het Pad afhouden. Hij maakt kennis met een nieuwe benadering van de *kundabuffer* en het bestaan van de *stoorzender*. Hij zal lezen hoe hij zijn *persoonlijke geschiedenis* kan wissen en de gaten in zijn *energetische cocon* kan dichten. Hij zal alerter worden op en zich willen bevrijden van de invloed van mensen, die hem verhinderen het Pad te volgen. Hij maakt kennis met oefeningen voor het ontwarren van zijn zware, karmische knopen en hoe hij zijn energie uit het verleden terug kan halen, hoe zijn *etherische draden* uit moeilijke situaties weg te trekken en dit alles met het doel zijn heelheid te herstellen. Hij zal met nog veel andere zaken kennismaken en die zullen hem behulpzaam zijn en inspireren bij zijn ontwikkeling tot een ware, innerlijke krijger, in navolging van de hoofse ridder zoals wij die kenden aan de Middeleeuwse Europese hoven.

Ik ben mijn vrienden Gouri en Maria veel dank verschuldigd voor zijn hulp bij het schrijven van dit boek.

Moskou, april 2004
Konstantin Serebrov

HOOFDSTUK 1. HET ALCHEMISTISCHE VUUR

‘In de komende tijd zullen in de Baltische staten grote manoeuvres van het *Schip der Dwazen* gehouden worden,’ zei G eens, ‘en jij, broeder Kasyan, krijgt de kans om de kennis, die je in de *School* hebt ontvangen, te delen met de neofieten en leerlingen die in de virtuele werelden van het *Schip der Dwazen* willen meevaren.’

De volgende dag stapten we op de sneltrein Moskou-Riga, nieuwe avonturen tegemoet. Na een nacht in de bedompte coupé en het doorstaan van de beproevingen van de grenscontrole, stapten G, Oxana (een lange, blonde studente) en ik uit op het station van Riga. We werden begroet door twaalf vrolijke leerlingen van het *Schip der Dwazen*, die er na een onderbreking van vele jaren op wonderbaarlijke manier in geslaagd waren op het Dek te blijven. Baba-Jaga en broeder Sergej uit Vilnius pakten onze spullen op en zochten een schaduwrijke acacia uit om ons tegen de hitte van de Baltische zon te beschermen. Nadat broeder Sergej een tafelkleed op het groene, donzige gras had uitgespreid, ontkurkte hij een fles champagne.

‘Ik breng een toast uit,’ glimlachte hij, ‘op de terugkeer van het *Schip der Dwazen* naar het roemrijke Letland.’

Al snel stak een wervelwind op van gelach en het klinken van glazen, onder begeleiding van de gevoelige zang van een nachtegaal.

‘Ik denk, dat het tijd wordt om de jonge adepten bij het *Schoolwerk* te betrekken,’ fluisterde G me toe. ‘Laat Oxana eens proberen lezingen over het Pad te geven, ze bestudeert Gurdjieff al zo lang.’

‘Maar ze heeft nog geen enkele ervaring met het *werken aan zichzelf* opgedaan,’ zei ik verbaasd. ‘Ze kent alleen maar de theorie.’

‘Haar levendige stem zal de studenten stimuleren,’ antwoordde Meester G.

‘Maar ik denk, dat het niveau van onze lezingen dan enorm zal dalen,’ zuchtte ik ongelukkig.

‘Voor jou is er toch ook een ‘eerste keer’ geweest?’ vond G met een strenge blik.

‘Ja, maar dat was heel iets anders.’

‘Niets is hetzelfde,’ glimlachte hij.

‘Nou, laat ze het dan proberen,’ antwoordde ik achterdochtig.

Na een autorit van drie uur arriveerden we bij een klein hotel, een vroeger vakantieoord voor piloten. Ik betrok een gezellige kamer aan de zonzijde en ging toen naar een ruime zaal, waar de leerlin-

gen van het *Schip* zich verzameld hadden. Ontspannen wachtten ze op de lezing over innerlijke ontwikkeling en bekeken intussen de alchemistische afbeeldingen die Stargazer netjes aan de witte muur had opgehangen. Het waren afbeeldingen van het Pad en van de transformatie van de menselijke ziel. Ik ging op een stoel bij de deur zitten en wachtte, zoals altijd, totdat het stil was geworden. De neofieten hadden plaatsgenomen in een grote cirkel langs de muren en keken me afwachterend aan.

‘En nu zal een knappe studente van het *Schip der Dwazen*, Oxana, proberen jullie te vertellen over haar versie van de Vierde Weg.’

De blauwogige Oxana had zich in een hoekje achter de ruggen van haar vrienden verschanst en keek verbaasd op:

‘Ik hoor dat nu voor het eerst en daarom ga ik niets vertellen,’ zei ze uitdagend.

‘Maar G verzekerde mij, dat je dit uitstekend kunt, want je vertaalt toch de boeken van Nicoll met de commentaren op Gurdjieff’s leer?’

‘G heeft mij niets gezegd over een lezing.’

‘In onze *School*,’ antwoordde ik, ‘geldt, hoe onverwachter de situatie, hoe meer kans om de zwakke plekken te transformeren.’

‘Ik vind jouw kleinerende manier van doen niet leuk,’ zei ze blozend. ‘Ik denk dat ik maar wegga, voordat je weer met iets anders komt.’

Op dat moment kwam G de zaal binnen. Oxana ging snel zitten, in de hoop aan zijn aandacht te ontsnappen. Maar G richtte direct het woord tot haar: ‘zo, ben je klaar om mij te assisteren?’ en zonder haar antwoord af te wachten, wendde hij zich tot het publiek:

‘Vandaag zullen wij het hebben over het Pad van innerlijke ontwikkeling, het Pad van de geestelijke evolutie van de mens.’

‘Volgens Gurdjieff,’ begon Oxana berustend, ‘bestaan er voor de mens op aarde twee mogelijkheden tot ontwikkeling:

De eerste is de gelijktijdige ontwikkeling van de planeet en het biologische leven op aarde gedurende lange tijdperken van evolutie. De Aarde beweegt zich geleidelijk naar een hoger *niveau van zijn*, dat in overeenstemming is met de Zon. De Maan bevindt zich, vergeleken met de Aarde, op een lager *niveau van zijn*. Wij mogen hopen, dat de Aarde in zijn evolutionaire ontwikkeling ooit een Zon wordt. En alle mensen op Aarde zullen dan een hoger niveau bereikt hebben.’

‘Maar dit zal nog tienduizenden jaren duren,’ merkte G op, ‘en het is nog onduidelijk wat er in de tussentijd met de planeet gebeurt. Er is echter nog een andere mogelijkheid en die is om op eigen kracht

naar het *niveau* van de Zon op te stijgen en zèlf dit *niveau van zijn* te bereiken.'

'Wat bedoelt u met 'niveau van zijn'?' vroeg Viktor, een stevig gebouwde, blonde man.

'Dat is wat je op dit moment *bent*. Het *zijn* weerspiegelt het niveau van het daadwerkelijke handelen in de zichtbare wereld. Iedere planeet, ieder mens in het Universum heeft zijn eigen *niveau van zijn*. In de Bijbel wordt een ongewoon voorval beschreven: als Jacob eens in slaap is gevallen, ziet hij een ladder naar de hemel reiken, waarlangs Engelen uit de hogere werelden afdalen. En ze gaan terug met mensen die het Koninkrijk Gods waardig zijn. Russische heiligen, bijvoorbeeld, hebben een goddelijk *niveau van zijn*, dat wij graag allemaal eens willen bereiken.'

'Alle levende wezens in het Universum,' vervolgde Oxana, 'bevinden zich op verschillende *niveaus van zijn* en op verschillende trappen van ontwikkeling.'

'Geef eens een voorbeeld,' vroeg Viktor.

'Een mug die over mijn hand kruipt en ik bevinden zich in dezelfde ruimte en tijd. Maar gezien van het standpunt van geestelijke ontwikkeling en *niveau van zijn*, bestaat tussen ons een groot verschil.'

'Wie had dat kunnen denken!,' grinnikte Viktor.

'Ik zit niet te wachten op jouw idioot commentaar!,' vloog Oxana op. 'Geestelijke ontwikkeling is niet in het verleden, noch in de toekomst,' zei G, 'maar recht boven ons. Zodra we een hoger *niveau* bereikt hebben, bevinden wij ons in het Paradijs. Het gaat om een bewuste inspanning *nu*. Dat is wat Gurdjieff het 'hier en nu' noemde. Dit tweede Pad van zelfontwikkeling is de ware geestelijke ontwikkeling van de mens.'

1.1 Wat betekent 'slapende mensheid'

'Nu wil ik jullie graag uitleggen,' vervolgde Oxana, 'wat het Pad is, wat het doel is en hoe men het moet volgen. Volgens Gurdjieff is de mensheid verdeeld in een slapende en een bewuste mensheid. De meerderheid van de mensen slaapt.'

'Dat wil zeggen,' legde ik uit, 'dat zij zich vereenzelvigen met het lichaam en niet weten, dat ze ook geestelijke wezens zijn.'

'Ze denken, dat ze iets in het leven bereikt hebben,' zei Oxana. 'Ze verbeelden zich dat ze diepe gedachten en gevoelens hebben, maar in feite zijn hun gedachten, handelingen en gevoelens niet meer dan de mechanische reacties van biologische machines. Op een impuls

van buiten reageert men met een associatieve kettingreactie. Alle *zelden* worden direct wakker en reageren op een positieve of negatieve manier.’

‘Dat is *mechanisch leven*,’ voegde ik eraan toe, ‘of anders gezegd, het halfbewuste bestaan van de slapende ziel in het menselijk lichaam.’

‘Maar er zijn mensen,’ vervolgde Oxana, ‘die een bewustzijn bereikt hebben met betrekking tot zichzelf: zij zijn zich van zichzelf bewust als spirituele wezens. Dit is het eerste stadium.

Het tweede stadium is het bewustzijn met betrekking tot de wereld waarin we leven. Dit is het objectieve bewustzijn van de wereld. Welnu, het doel van de evolutie van de mens is het bereiken van steeds meer bewustzijn. Aangezien de mens *mechanisch* is, worden in hem ieder moment verschillende *zelden* actief, die het resultaat zijn van opvoeding, opleiding en levenservaring. Deze *zelden* reageren op verschillende manieren op impulsen van buiten en wekken de indruk van een actief leven. De mens lijkt op een alchemistische distilleerkolf, waarin verschillende metalen chaotisch door elkaar gegooid zijn en iedere impuls van buiten brengt die chaos in beweging.’

1.2 Schooltemperatuur is het belangrijkste middel tot innerlijke transformatie

‘Als men een distilleerkolf op het vuur zet,’ ging G verder, ‘zullen de metalen smelten en *fuseren*. Dit betekent symbolisch dat de mens zo’n *fusie* in zichzelf teweegbrengt en dat dit niet afhankelijk is van een impuls van buiten. Hij of zij wordt dan stabiel en onafhankelijker. Maar zo’n *fusie* kan alleen bereikt worden door *hoge temperatuur*. Als het de leerling lukt om, met behulp van de hemelse energie van de *Straal* van de *School*, de verschillende *zelden* tot één geheel te *fuseren*, stijgt hij op naar een nieuw *niveau van zijn*. Het middel daartoe is wat wij *Schooltemperatuur* noemen. Als de leerling deze legering verkregen heeft, zal hij of zij heelheid verkrijgen en niet meer afhankelijk zijn van de buitenwereld.’

‘En zo kan de leerling vanuit het gezichtspunt van G,’ vervolgde Oxana, ‘zich alleen in de *School* werkelijk ontwikkelen. Een van de voorwaarden voor ontwikkeling is het uit vrije wil aanvaarden van de *Schooltemperatuur*. Die veroorzaakt wrijving, een conflict tussen de verschillende *zelden* en dat is wat wij ervaren als de strijd tussen ‘ja’ en ‘nee’. De strijd speelt zich af tussen de *zelden* die aan zichzelf willen werken en de *zelden* die geen interesse hebben in geestelijke

ontwikkeling. De mens kan deze spanning niet uit zichzelf teweegbrengen. Natuurlijk duiken in het *horizontale* leven ook situaties op die ons doen beseffen, dat wij moeten veranderen.'

'Maar de wrijvingen die door het leven ontstaan,' voegde ik eraan toe, 'leiden niet tot de ontwikkeling van ons wezen, ze zijn voornamelijk gericht op de groei van onze *onechte persoonlijkheid*.'

'In de *School* wordt een atmosfeer gecreëerd onder hoge *temperatuur*,' vervolgde G. 'Door middel van leersituaties lokt de Meester bij de leerling botsingen uit tussen de verschillende *zelden*. De leerling krijgt een gelegenheid voor het noodzakelijke *smelten*. Zelfs al zijn jullie in de *School*, dan betekent dat nog niet dat jullie de *leer-temperatuur* ondergaan. En het wil ook niet zeggen, dat jullie onder invloed van deze *temperatuur* de juiste *smelting* verkrijgen. Want je moet in staat zijn de *temperatuur* te doorstaan zonder je negatief te uiten, dus zonder protesten. De *temperatuur* is het gevecht in de mens, dat ontstaat wanneer de verschillende negatieve *zelden* die zich 'onderwater' bevinden, plotseling aan de oppervlakte komen. Dit is buitengewoon onaangenaam. En bovendien begrijpen we, doordat we in de *School* zijn en niet in het *horizontale* leven, dat deze *zelden* het niet voor het zeggen mogen hebben.'

1.3 Werken met het negatieve

'We moeten beseffen, dat zodra we negatief zijn, we ongelijk hebben. Want dan brengen we geen licht in een situatie, maar het tegendeel. De neofiet in de *School* geeft aan dat hij zich geestelijk wil ontwikkelen, maar hiervoor moet hij of zij eerst leren vechten tegen zijn of haar negatieve emoties.'

'Er wordt gezegd,' vervolgde Oxana, 'dat als je boos op iemand bent, dit betekent, dat je ongelijk hebt. Als je negatief bent, heb je geen gelijk. In de *School* moet dat op zijn minst op het intellectuele niveau aanvaard worden. Zodra de gedachte in je opkomt: 'misschien heb ik ongelijk en moet ik me emotioneel niet met het negatieve vereenzelvigen', ontstaat een onaangenaam conflict tussen 'ik heb gelijk' en 'ik heb ongelijk''.

'De Meester houdt altijd rekening met de *temperatuur* die de leerling kan verdragen,' zei G. 'De *School* is een ingewikkeld alchemistisch laboratorium, waarin niets toevallig gebeurt.'

'Ik, bijvoorbeeld,' vervolgde Oxana, 'zeg in *temperatuursituaties* altijd tegen mezelf: 'ik heb ongelijk; hetzelfde gebeurde gisteren en ik kreeg later erge spijt dat ik zo grof tegen de Meester was geweest.

Ik had me bewust moeten inspannen om het 'kunnen verdragen' naar een nog hogere *temperatuur* op te heffen''

'Als je een superinspanning zou leveren en het negatieve in jezelf in bedwang houden,' merkte ik op, 'zouden je zwakke plekken getransformeerd en door *bewust* lijden gereinigd worden.'

'Dit is wat Gurdjieff *zelfherinnering* noemt,' vervolgde Oxana. 'Op eens begrijp je, dat de buitenwereld je iets negatiefs heeft opgelegd, maar ook dat er in jezelf iets mysterieus bestaat en dat is je onsterfelijke ziel. G zegt ook steeds: 'je hebt het recht om nièt negatief te zijn'. En wij vergeten dat recht vaak en geven ons blindelings over aan het negatieve.'

'Wij vergeten,' voegde G eraan toe, 'dat behalve de ontelbare, nutteloze *zelden*, er ook een onsterfelijke vonk van het Absolute in ons aanwezig is.'

'Dat is de voornaamste reden, dat een *School* nodig is,' zei Oxana. 'Omdat men in het *horizontale* leven niet zo'n *temperatuur* voor zichzelf kan creëren. Wij willen niet lijden, wij gaan het altijd uit de weg. Een verkoopster in een winkel schreeuwt tegen mij en ik schreeuw terug. In een trolleybus stapt iemand op je voet en je doet hetzelfde terug. Omdat, gezien vanuit het standpunt van het *horizontale* leven, een verkoopster niet het recht heeft om ongemanierd te zijn en zich beleefd behoort te gedragen. Vanuit het standpunt van het *horizontale* leven kunnen we iedere negatieve uiting rechtvaardigen.'

'Er is *horizontale* en *verticale temperatuur*,' voegde ik eraan toe. '*Horizontale temperatuur* brengt je geen millimeter verder op het Pad. Bij deze soort *temperatuur* is er geen sprake van transformatie ten behoeve van het bereiken van verlichting. In de *School* wordt *verticale temperatuur* gecreëerd en als men daar doorheen is gegaan, is men gereinigd en kan men beginnen met het streven naar de hogere werelden. Haal deze twee soorten *temperatuur* alsjeblieft niet door elkaar. *Horizontale temperatuur* veroorzaakt alleen maar *onbewust* lijden.'

1.4. Hoe onderscheiden we bewust, verticaal lijden van onbewust, horizontaal lijden

'Wat is het verschil tussen bewust lijden en mechanisch lijden?,' vroeg Victor.

Illustratie 1. *Onbewust, mechanisch, horizontaal* lijden

‘Als een leerling op het Pad,’ antwoordde G, ‘bewust innerlijke pijn doorstaat, dan is dat *bewust* lijden. Pijn ontstaat door een botsing van de werkende *zelve*n met de chaotische *zelve*n. Als de leerling psychische pijn doorstaat, past hij de methode van *bewust* lijden toe. Maar als hij lijdt door het feit dat hij het nieuwste model van een bepaalde auto niet kan kopen, raakt hij alleen maar achterop.’

‘In het *horizontale* leven,’ voegde Oxana eraan toe, ‘hebben we meestal te maken met *onbewust* lijden. Bijvoorbeeld, ik heb erge zin om mijn chef uit te schelden, maar ik doe het niet, want ik weet dat ik dan word ontslagen. De omstandigheden dwingen mij dan te lijden. Mijn angst om te worden ontslagen maakt dat ik mijn mond niet open doe om mijn negatieve emoties te uiten. Er is sprake van *bewust* lijden als de Meester mij in de School pijnlijk corrigeert en ik, in plaats van los te barsten in een woedende reactie, de pijn in stilte verdraag, omdat ik getransformeerd wil worden en een trede hoger wil stijgen.’

‘*Horizontaal* lijden,’ voegde ik eraan toe, ‘vindt doorgaans plaats in het sociale leven en doet de mensen niet uit hun slaap ontwaken. Maar er is een ander soort lijden, dat naar de hogere werelden voert.’

Illustratie 2. *Bewust, verticaal* lijden

En deze twee moeten goed uit elkaar gehouden worden, anders lijdt je een heel leven lang voor niets. Bijvoorbeeld: een vrouw lijdt, omdat haar man drinkt en haar slaat en ze blijft tegen zichzelf zeggen: 'ik moet het verdragen, dat is mijn lot'. Dit is *mechanisch*, nutteloos lijden en leidt alleen maar tot de vernietiging van de persoonlijkheid. Jullie moeten een onderscheid maken tussen nutteloos, *horizontaal* lijden en *bewust* lijden, dat tot verlichting voert. *Horizontaal* lijden maakt je karma alleen maar zwaarder en leidt tot verlies van kracht en wil, het leidt tot totale achteruitgang. Zie illustratie 1. *Bewust* lijden herinnert ons aan het Pad, het schakelt ons over van de *horizontale* naar de *verticale* tendens. *Onbewust* lijden leidt nergens toe, het is nutteloos. En als jullie het Pad volgen en hindernissen nemen, zal dit lijden je verheffen. *Horizontaal* lijden doet zich